

Ivan Bavčević
2010

Prva 2 besplatna poglavlja
www.uspjesanzivot.com

*Posvećeno svima na životnom putu otkrivanja sebe, svoje
urođene božanskosti i beskrajne ljubavi koja jesmo.*

*Živjeti kao Bog
Tajne dopuštanja, otpuštanja i prepuštanja*

*Autor: Ivan Bavčević
Godina: 2010.
Sva prava zadržana.
© OMNI poslovno savjetovanje*

Zaštićeno autorskim pravima.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

1. Božanska mašta i snovi

Budućnost pripada onima koji vjeruju u ljepotu svojih snova.
- *Eleanore Roosevelt*

Jedna od stvari koje nas razlikuju od mnogih drugih vrsta je naša sposobnost maštanja i sanjarenja. Mašta nam dopušta da smišljamo ono što još ne postoji, da umišljamo, da lažemo, da iskrivljujemo «činjenice» i da se zavaravamo, ali i da stvaramo, da izumljujemo, da slikamo i dizajniramo, da dopustimo kreativnoj snazi svemira i stvoritelja da se izrazi kroz nas.

Vjerojatno nikada niste razmišljali o kreativnoj snazi i nevjerojatno razuzdanoj mašti Boga koja je razlog svega što vidimo oko sebe. Mi se kao ljudska bića nađemo ispred praznog bijelog papira i onda se mislimo što bismo mogli nacrtati, naslikati ili napisati. Određeni smo i omeđeni A4 formatom u kojeg treba nešto ubaciti, nešto također određeno i omeđeno. Što se onda događa? Mi koji smo već sami po sebi kao ljudska bića određeni i omeđeni koristimo određene alate u određenom i omeđenom mjestu da stvorimo određene i omeđene stvari ili prikaze. I žalimo se da nam je to teško!

Zamislite sada da nema papira, nema olovaka i bojica, nema ruke koja bi slikala, nema očiju koje bi gledale i nema uma koji bi razmišljao. Nema ničeg određenog i omeđenog. Zapravo, nema ničeg. Niti je crno niti je bijelo. Niti je gore niti je dolje. Niti je lijevo niti je desno. Niti je dan niti je noć.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Nema ničeg s čime bi se moglo usporediti i na što bi se moglo odnositi. To je ono s čime je stvoritelj bio suočen prije stvaranja svijeta. Postojala je samo jedna polaznišna točka, točka singularnosti koja je bila neopisivo mala.

Sada zamislite iz nečeg tako malenog, što je sadržavalo sabijeno svu materiju današnjeg vidljivog svemira, stvoritelj je zamislio, izmislio, odsanjao, izmaštao i na kraju otpjevao sve što danas vidimo. Iz doslovno ničeg je stvorio nešto. Bez ičega za usporediti se, bez vizualnog ili zvučnog podražaja, bez prethodnog sjećanja, bez nečeg da mu pruži ideju, sjetio se stvoriti sunca i zvijezde, planete i mjesece, komete i asteroide, atome i molekule, osnovne elemente, vodu, vodopade, vodoskoke, gejzire, jezera, rijeke, mora i oceane, vatru, vulkane, lavu, potrese, tlo, prašinu, blato, kamen, mramor, kristale, dijamante, glinu, zrak, vakum, silu teže i bestežinsko stanje, elektromagnetsku silu, viruse, bakterije, morske i vodene životinje, kopnene životinje, nebeske životinje, sisavce, gmazove, beskralježnjake, mahovinu, planktone, travu, korov, žito, voće, povrće, stabla, unutarnje organe, krv, udove, živčani sustav, kosti, žlijezde, probavni sustav, motoriku, sluh, vid, kožu, nokte, dlake, kosu, spolovila i seks, suze, emocije i osjećaje, pamćenje, rađanje, odrastanje, starenje i umiranje, prostor i vrijeme i milijarde milijardi drugih stvari koje su mu, Bog zna kako, pale na pamet. ***E to je mašta!***

Kada se zamislim nad ovim, zavrti mi se i padnem na guzicu od poštovanja, divljenja, nevjerice i čuda. U potpunom odsustvu ičeg opipljivog Stvoritelj je odmaštao kako će sve biti. Pa kako mu je to pošlo za rukom? Zašto bi to uopće napravio?

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Zašto je stvoren svemir?

Pročitao sam puno objašnjenja i sva su poprilično slična, neovisno o kontinentu i vremenu kada su nastala, bilo kao legenda ili znanstveno objašnjenje sadašnjice. Jako mi se sviđa priča univerzalnog duhovnog učitelja Sathya Sai Babe koju sam malo proširio, a počinje tako da je stvoritelj znao sve o Sebi. Nije bilo ničeg opipljivog ni neopipljivog, postojala je samo svijest. Ni materija ni energija ni duše ni prostor ni vrijeme ni svjetlo ni tama, ništa od toga nije bilo. Bila je samo čista svijest, znanje o Sebi. Bilo je bivanje.

Ta je svijest znala da je ona istina, ljepota, dobrota, čista ljubav, brižnost, blagoslov, nježnost, bogatstvo, sreća i sve ostalo. Znala je da jeste. Ono što je nedostajalo je iskustvo Sebe. Znanje nije bilo dovoljno. Znanje bez iskustva Sebe je bilo polovično znanje, bilo je koncepcija bez realizacije. Stvoritelj je žudio za iskustvom. Stvoritelj je želio iskusiti što znači biti ljubav, biti ljepota, biti dobrota, biti brižnost, biti nježnost, biti bogat, biti istinit i jednostavno biti sve što mu padne na pamet.

Ali kako se iskusiti? Kako se iskustiti kada nema ničeg osim Sebstva, osim Ja, osim Stvoritelja? Kako se iskusiti kada je sve Jedno? Kako iskusiti što je ljubav kada nema ničeg osim ljubavi? Kako iskusiti što je dobrota kada nema ničeg drugog osim dobrote?

I tada, u najveličanstvenijem trenutku vječnosti, Stvoritelj odluči odvojiti dio Sebe od Sebe kako bi mogao više voljeti Sebe. Stvoritelj uvidi da trebaju biti dvoje da bi se ljubav mogla dati i primiti i na taj način iskusiti. Stvoritelj uvidi da će iskustvo doći kada nešto bude u odnosu na nešto drugo,

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

kada budu relacije i relativno. U tom veličanstvenom trenutku, Stvoritelj je bio toliko sretan ovom spoznajom i odlukom da će napokon moći proširiti i prakticirati ljubav, da se **ekspandirao** od sreće. Veliki prasak, odnosno velika ekspanzija (ne eksplozija) sreće i zadovoljstva bila je toliko snažna da je u prvim zemaljskim minutama nastalo 70% današnjeg prostora svemira koji se proteže na 5 milijardi svjetlosnih godina.

Je li Stvoritelj postao manji kada je odvojio dio sebe od Sebe? Jednostavan odgovor je ne. Kada se daje i dijeli na razini svijesti i duše onda se ne gubi već dobija na «količini». Zamislite da na ploči kredom nacrtam crtu dugačku 1 metar. Matematički gledano, ta je crta sačinjena od beskonačno puno točaka. Ako s jednog kraja te crte izbrišem 20 centimetara, ta će crta i dalje biti sačinjena od beskonačno puno točaka. Isto vrijedi i za svjetlo voštane svijeće. Kada s jedne svijeće date svjetlo kojim ćete upaliti drugu svijeću onda ona prva neće izgubiti na svom svjetlu. Rezultat će biti dva svjetla. Jedna svijeća može dati svoju kvalitetu i kvantitetu tisućama drugih svijeća bez da izgubi svoj plamen.

Tako je to na razini duše i na razini svijesti. Davanjem se dobija, a ne gubi. Davanjem se širi, kao svemir, a ne sužava. Zato su ekspanzija i širenje osnovne kvalitete svemira njegova prava svrha, a osnovna kvaliteta i temelj postanka svemira se naziva Ljubav. Ljubav je bila i jeste uzrok, povod, poriv, svrha, proces i cilj cijele kreacije.

Kada je nastao svemir kakvog poznajemo Stvoritelj više nije bio sam i mogao je praktično voljeti i iskusiti se. Stvoritelj je odvojio dio Sebe od Sebe kako bi više volio Sebe. I ne samo

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

to, kada je od Jednog nastalo dvoje i više i kada su nastali prostor i vrijeme, također je nastalo lijevo i desno, gore i dolje, naprijed i nazad, malo i veliko, crno i bijelo i sve nijanse između, toplo i hladno, radosno i tužno, lijepo i ružno, dobro i loše, nisko i visoko, mršavo i debelo, slatko i gorko, ukusno i bezukusno, mlado i staro, tvrdo i meko, brzo i sporo, muško i žensko i još nebrojeno drugih suprotnosti te ono najbitnije, ljubav i strah. Od Jednote je nastao svijet dvojnosti, svijet relativnosti. Nastao je svijet u kojem je sve određeno u odnosu na nešto drugo. Desno je desno u odnosu na ono što je lijevo, a toplo je toplo u odnosu na ono što je hladno. Dobro je dobro samo u odnosu na ono što «nije dobro», a lijepo je lijepo u odnosu na ružno. Desno se može iskusiti kao pojam samo ako postoji nešto što je lijevo.

Mjesec je velik u odnosu na čovjeka, ali je mali u odnosu na Zemlju. Zemlja je velika u odnosu na mjesec, ali je mala u odnosu na Sunce. I tako možemo izanalizirati sve što postoji. Sve posjeduje pridjev i kvalitete u odnosu na nešto drugo. U svijetu dvojnosti, u relativnom svijetu, ne postoji apsolutna nepromjenjiva istina. Ona postoji samo u Jednoti. U našem svijetu, ono što je istina danas, neće biti istina sutra. Kada kažem da mi je 32 godine, to je istinito danas, ali neće biti istinito sljedeće godine. **Sve što se mijenja ili se može promijeniti, nije apsolutno.** Zapamtite ovo jer ćemo o tome dublje razgovarati u jednom od sljedećih poglavlja.

Ako ste pročitali i uistinu shvatili dubinu ove priče, Vaš život više ne može biti isti. Sve o razlozima, postanku i prirodi svemira sadržano je u tih nekoliko paragrafa. Svi mudraci i sveti ljudi od postanka svijeta do danas znali su za ovu istinu i pisali su o njoj. Znanost danas samo potvrđuje sve ono što je zapisano u svetim knjigama ili se usmeno prenosi u

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

narodima Indije, Maya, Egipćana, Aboriđina, afričkih plemena, plemena amazone, ameriđkih domorodaca i drugih. To je vrlo jednostavna istina da je sve Jedno. Sve je proizašlo iz jednog, temelji se na jednome i odlazi u to jedno. Sve je Bog i nema niĉeg što je izvan Boga.

2. Bog i svijet

Vidite li da rijeĉ Bog sada ima drugaĉije znaĉenje? Ona ne oznaĉava nekog starca s bijelom bradom koji sjedi na oblaku i sudi mrtve i Źive. Ona oznaĉava svemir, kreaciju, sve što postoji, sam Źivot, ljubav, mir, dobrotu i nas same.

Bog = Svemir = Źivot = Ljubav = Svijest = Ja

Taj pojam je toliko veliĉanstven da ljudi u prošliosti nisu znali kako to objasniti nego metaforama i jezikom razumljivim svima. Ali sada više nisu ta vremena. Stvari su se promijenile pa bi se trebalo i naše razumijevanje i rijeĉnik koji koristimo. Kao što smo shvatili da Zemlja nije centar galaksije i da nije ravna ploĉa ili kornjaĉa na kojoj poĉiva kopno, tako je vrijeme i da shvatimo da nismo odvojeni od onoga što nazivamo Bog.

Vrijeme je da prihvatimo da nema suca koji bi nam sudio na nebu, da nema pakla ili raja kao mjesta i da nema smrti zbog koje bismo tugovali. Kao što je Papa Ivan Pavao II kazao u ljeto 1999., raj i pakao ne postoje kao mjesta gdje biste mogli otići, oni su stanje duha. Raj je kada znaš sebe i kada Źiviš u jedinstvu s najvišim Sobom, a pakao je kada imaš osjećaš odvojenosti od najvišeg Sebe, od Boga Stvoritelja. Zbog toga

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

smo sposobni živjeti i u paklu i u raju već ovdje na Zemlji. Tužno je što je većina izabrala osjećaj odvojenosti, umjesto osjećaja povezanosti, a tako malo treba da bi se čovjek spojio na Izvor. Sretan sam što mogu reći da već godinama živim u raju sa samo povremenim izletima u pakao. Vjerojatno su mi ti izleti potrebni da vidim kako je u raju dobro, ali i da usavršim tehnike izvlačenja iz pakla kako bih mogao drugima pomoći da naprave isto.

Vjerujte mi, najveće sam napretke u osobnom razvoju napravio dok sam bio u negativnim psiho-emotivnim stanjima jer bih tada vidio što me drži u tom stanju, sagledao bih tadašnji život i uočio uzorke koji me sputavaju i koji uzrokuju probleme te bih zbog te spoznaje dobio ogromnu količinu energije koja bi me izbacila u stratosferu. Iz blata bih izašao na čisti zrak i sunce. Svako bi to iskustvo bilo kao ponovno rođenje.

Svijest

Sada vidimo zašto smo stvorili svemir i zvijezde i Zemlju i ljude, ali kako smo u tome uspjeli? Kako smo od misli o tome došli do realizacije, pogotovo kad nije bilo ničeg s čime bismo započeli? Nije bilo cementa, cigli, pijeska, vode i željeza za sagraditi svijet.

Uspjeli smo tako što smo odmaštali i onda dopustili. Dopustili smo da se svemir odvije svojom brzinom i svojim redom znajući krajnji cilj, a to je iskusiti Sebe u potpunosti i vratiti se nazad Sebi.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Prije početka vremena kada smo smišljali kako ćemo se iskusiti zamislili smo konačni rezultat. Zamislili smo da će se jedan dio Svijesti odvojiti od Sebe i podijeliti na milijarde manjih svijesti, sve odvojene od ostalih, ali ipak povezanih u korjenu kao prsti ruke. Od sada ću tu vrhovnu Svijest o Sebi zvati **Samosvijest** jer je svjesna sama sebe i nema ničeg drugog, samo svijest, Samosvijest. Kada iz riječi svijest izbacite jedno od slova «s», dobijete svijet ili vijest. U svakom slučaju nešto prolazno. Prolazno počiva na vječnome.

A što je svijest? Svijest je kada svi jesu, kada sve jest. Svi-jest. Svi skupa činimo svijest o Sebi, Samosvijest. Samosvijest je ukupno znanje i ukupno iskustvo i ukupni osjećaj svih bića i svih milijardi individualiziranih svijesti zajedno u cijelom svemiru.

Na Zemlji smo da bismo iskusili Sebe

Te individualizirane svijesti imaju za ulogu iskusiti sve što već znaju i što su znale prije početka vremena, ali nisu iskusile. Samosvijest je znala i zna sve što se ima za znati i svaka individualizirana svijest, duša, također zna sve što se ima za znati. Jedini razlog postojanja duša je da iskuse to što znaju, da iskuse baš SVAKI aspekt Sebe. Svaki znači svaki, ne neki ili dio.

Iskusti svaki aspekt znači iskusiti sve što se može zamisliti i sve što postoji u svemiru bez osude, bez etiketiranja, bez negodovanja, već s puno ljubavi i otvorenosti. Neće svaka duša iskusiti sve od jednom, ali će svaka doprinijeti jedan dio ukupnom iskustvu Samosvijesti tako da će to iskustvo automatski postati zajedničko svima. To je kao kada opečete

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

vrh prsta pa znanje o tome postane zajedničko za sve stanice u tijelu i nije potrebno opeći i druge dijelove tijela iznova da bi se znalo kakva će biti posljedica toga.

Svaki dio Samosvijesti je povezan sa svim ostalima i u interakciji će svaki dio doprinijeti na svoj način da ukupno iskustvo bude potpuno. Svaki dio je svet i neprocjenjiv. Svaka uloga je sveta, neprocjenjiva i jednako vrijedna. Kamen, zrno pijeska, zraka Sunca, kap vode, virus AIDS-a, stanica kože, stanica raka, stablo kruške, krava, galeb, lav, morski pas, zmija, Hrvat iz Gaćezeza, Srbin iz Čačka, Princeza Dijana, Albert Einstein, Hitler, Bin Laden, Nelson Mandela, vanzemaljci plave kože s velikim crnim jajolikim očima i sve ostalo što postoji u krugu od 5 milijardi svjetlosnih godina ima svetu i neprocjenjivu ulogu u ukupnom iskustvu Samosvijesti - Boga – Svemira – Života – Ljubavi – Sebe. Nitko i ništa nije bez razloga i svrhe i bez da je tako bilo odabrano i odlučeno prije početka vremena.

Ovo je ujedno i najteži dio ljudskom umu za prihvatiti. Sve smo spremni prihvatiti, ali ne i da smo izabrali svoje živote i sva svoja iskustva onakvima kakvi jesu. Radije ćemo biti žrtve okolnosti i nepravednog života, kao da je to nešto van našeg utjecaja i odgovornosti. Ono što propuštamo vidjeti u ovoj činjenici je nevjerojatna prilika i sloboda. Ona leži u tome da ako smo sve dogovorili i izabrali prije početka vremena onda nas ništa, baš ništa, ne spriječava da nanovo izaberemo danas, u jedinom svetom trenutku Sada. Kada prihvatite odgovornost za sve prijašnje izbore i odluke dati ćete sebi moć, snagu i slobodu na nove izbore i nove odluke. Toga dana ćete nanovo doživjeti slobodu koja jeste. Ta sloboda je dio Vaše prirode, ona je Vaše urođeno pravo i najdivniji poklon kojeg ste si sami poklonili prije početka

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

vremena. Vrijeme je da si date to pravo nazad i da izvučete poklon ispod kreveta, otpuhnete prašinu s njega, skinete omot, otvorite kutiju i uživajte u daru.

Božansko strpljenje

Dakle, zamislili smo kako će to izgledati da bismo mogli iskusiti baš sve što znamo o sebi i podijelili se na beskonačno puno individualiziranih svijesti. Zamislili smo baš svaku opciju i razlog zašto će baš sve što se dogodi biti savršeno da bi svaki aspekt Samosvijesti imao sva željena iskustva. Da, to uključuje i jučerašnju svađu s mužem i djecu koja te izluđuju lošim ocjenama u školi.

Pa koliko nam je vremena trebalo da to sve smislimo?

Nikoliko vremena jer vrijeme nije postojalo. Vrijeme se definira kao mjerna jedinica koliko treba nečemu da prođe određenu udaljenost kroz prostor. Vrijeme je vezano za kretanje kroz prostor. Kako nije bilo prostora onda nije bilo ni vremena. To se u fizici naziva prostor-vrijeme kontinuum. Ljudski um ne može razmišljati u apsolutnim terminima pa je gotovo nemoguće objasniti kako je to izgledalo prije početka vremena kada je bila samo svijest. Uglavnom, koliko god da nam je trebalo, trajalo je zanemarivo kratko, a u isto vrijeme i cijelu vječnost.

Kada smo odmaštali sve što smo imali za odmaštati, a to je beskonačno puno, toliko smo bili sretni s tim rješenjem da smo pukli od sreće. Ekspandirali smo se i proširili kao torta koja se ekspandira u pećnici, samo što su omjeri bili puno veći, od gotovo nevidljive točke ljudskom oku do današnje

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

veličine svemira. Samo smo pustili da se stvari dogode. Sve što smo zamislili će se odviti, sve u svoje vrijeme. Jednostavno smo dopustili da zakonitosti svemira odrade svoje, da evolucija i revolucija djeluju i dovedu do zamišljenih rezultata. Samo je trebalo napraviti prvi korak i puknuti od sreće, od ekstaze i od strasti za spoznajom i iskustvom Sebe.

Početak vremena, pucanje od ekstaze i strasti za iskustvom Sebe, dogodio se prije nekih 13.7 milijardi zemaljskih godina. U tisućetom dijelu prve sekunde svemir je udvostručio svoju veličinu barem stotinu puta (eksponencijalno) putujući brzinom višestrukom od brzine svjetlosti. U prvih nekoliko sekundi i onda minuta nastale su osnovne čestice i sile, a zatim je trebalo 300.000 zemaljskih godina da se svemir ohladi sa nekoliko milijardi trilijuna trilijuna celzija na 10.000 kelvina i da se stvore prvi atomi helija. Zamislite što je strpljenje! Nakon inicijalne nezamislivo brze ekspanzije dođemo do toga da treba 300.000 godina za sljedeću fazu, a onda još 13.7 milijardi godina do pojave onoga što umišljeno nazivamo vrhuncom evolucije, do pojave čovjeka. Vjerojatno su dinosauri mislili isto za sebe.

Umišljeni ljudi

Ima jedna divna priča o tome kako su znanstvenici koji putuju svemirom došli do jednog planeta gdje nisu vidjeli nikakve znakove uznapredovale civilizacije. Spustili su se na tlo uz obalu mora i malo hodali naokolo kada su uočili bića slična meduzama. Pitali su ih što znaju o ovom planetu. Meduze su im ispričale da prvo nije bilo ničeg i da je onda nastala velika eksplozija koja je stvorila svemir. I da su onda

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

polako nastajali planeti pa se stvorio i njihov koji kruži oko njihovog sunca. Nakon toga su nastala jednostanična bića i bakterije, alge, morska trava, rakovi, školjke i druga bića. I onda..... i onda je nastala meduza. I što onda, pitali su znanstvenici. Pa ništa, odgovorile su meduze, evo nas. Zar ima dalje?

Tako smo i mi ljudi napisali sve svoje povijesne priče u kojima se sve vrti oko nas. Vjerojatno je i pećinski čovjek mislio da iza njega ne može biti nešto drugo, ali ne mogu reći da sam u zadnje vrijeme sreo nekog neandertalca na ulici, osim u muzeju u Krapini i kada sam nešto ružno pomislio o nekom neznancu 😊. Taj egocentrični pogled na svijet i stvara većinu problema s kojima se suočavamo jer smatramo da smo mi mjerilo svih stvari te da smo gospodari svijeta. Sva ostala bića i sve stvoreno je kao ispod nas, pod našom komandom. Zato si i uzimamo za pravo uništavati sve što stignemo i stavljati sve u funkciju svojih «potreba». Uopće nismo svjesni da nas priroda, biljke i životinje ostavljaju na miru, ne zato što su slabiji od nas, već zato što nas beskrajno vole i znaju da greške činimo iz neznanja. Na planeti živi nekoliko trilijuna životinja i još više biljaka, u usporedbi sa 7 milijardi ljudi. Za razliku od nas, sva druga bića žive povezano na jednoj razini svijesti i kada bi skupa s majkom Zemljom odlučili mogli bi nas se riješiti u roku od par minuta. Nekoliko vulkana, potresa, tsunamija, poplava, virusnih i bakterijskih oboljenja, invazija kukaca i tko zna čega i možemo reći: Zbogom dragi ljudi!

Kako bilo, pošto u apsolutu vrijeme ne znači ništa, nije nam predstavljalo, a i dalje nam ne predstavlja problem to što se sve odvijalo poprilično sporo. Pustili smo da se odvija u svom prirodnom toku i u svom vremenu. Osnovne čestice i

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

atomi su se morali formirati, sudarati, spajati i mijenjati u svom vremenu da bi onda polako stvorili sve što danas vidimo. Ove su godine u CERN-u (Europski centar za nuklearna istraživanja) u Ženevi uspjeli napraviti pokus u kojem su iz gotovo ničeg stvorili nešto. To je kreativna snaga Stvoritelja, Samosvijesti.

Ta kreativna snaga je dio i ljudskog bića, ona je dio svakog i najmanjeg komadića svemira. Mi kao bića imamo sposobnost dohvatiti tu kreativnu snagu koja iz ničega može stvoriti nešto. Ne samo da imamo sposobnost, već je to naše pravo i naša dužnost. Nije da to želimo, već jednostavno ne možemo bez toga. Imamo sposobnost od jasnog života napraviti bogovski život i od napola uništenog planeta napraviti Raj. Kao što smo odmaštali cijeli svijet prije početka vremena i dopustili da se dogodi i stvori, tako i sada imamo mogućnost odmaštati svoju najljepšu budućnost i dopustiti joj da se stvori. Trebamo dopustiti da se stvori ono što je već određeno.

Najteža i najdivnija istina za prihvatiti

Ako je sve Bog i nema ničeg izvan Boga, to nači da ste i Vi Bog. Vi ste onaj dio koji se odlučio odvojiti od ostatka kako bi se mogao iskusiti i voljeti. Vi ste onaj kojemu je palo na pamet, usred onog ništavila, da stvori sve vidljivo i nevidljivo te opipljivo i neopipljivo. Kako ste se sjetili toga tada, a ne možete sada? Kako smo se samo sjetili, a sada nam ne polazi za rukom?

Tada nismo bili ograničeni i nismo razmišljali ograničeno. Onaj dio nas koji je ostao u jednoti i dalje razmišlja bez

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

ograničenja i tom dijelu ništa nije nemoguće. Taj dio nazivamo Stvoritelj, Otac, Bog ili koristimo jedno od tisuća drugih imena. Tom dijelu Sebe se molimo za pomoć. Nama, koji smo se odvojili i postali dio stvorenog svijeta stvari izgledaju nemoguće i ograničeno. Oni rijetki među nama koji shvate ovu istinu, počnu raditi ono što nazivamo čudima. Shvaćajući svoju neograničenu i svemoguću prirodu iz koje su proizašli, ti malobrojni je jednostavno primjenjuju. Njih nazivamo Sin božji, svetac, učitelj, guru ili nešto slično. Sin je shvatio da ako želi živjeti božanski život treba razmišljati kako Bog razmišlja, a to je neograničeno i svemoguće. Samo je mašta granica, a mašta je neograničena. Mašta je sama priroda svemira.

Evo pogledajte Isusa koji nam je najbliži i najpoznatiji primjer. Spoznao je istinu o Sebi i shvatio da je ljubav. Prvo je bio na razini svijesti da je poslanik (glasnik) božji pa da je sin božji da bi na kraju spoznao da su on i Otac jedno. Dok je išao okolo i govorio ljudima da shvate kako su i oni sami čista ljubav te da nema ničeg drugog što trebaju činiti nego voljeti, iz te ljubavi i vjere činio je ono što je smatrao da je u zadanom trenutku potrebno. Nije razmišljao može li nešto napraviti niti kako to napraviti. Imao je čistu vjeru da će napraviti što god naumi i odlučiti.

Kada je trebalo hodati po vodi sigurno nije pomislio: «Idem sada impresionirati okupljenu rulju nečim ludim pa da padnu na dupe od čuda.» I sigurno nije stao razmišljati o tome kako će izvesti hod po vodi. Zapravo, uopće nije ni razmišljao o tome da će hodati po vodi. Znao je da treba ići tamo gdje je išao i nije se zaustavio, nije se osvrtao, nije razmišljao je li moguće hodati tuda ili ne. Samo je učinio to što je odlučio učiniti.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Isto je bilo i s ribom u mreži. Odlučio je da ribarima i gladnim ljudima treba riba i da će kada se digne mreža biti puna ribe. Ni na trenutak nije pomislio da ribe možda neće biti. Sumnja nije bila dio njegovog mentalnog sklopa. Bio je zahvalan na ribi i dobio je ribu. Isto kao što je bio zahvalan životu i Stvoritelju na vinu u bačvama na vjenčanju. Sigurno nije došao do bačvi i rekao: «Ajde molim te pretvori ovu vodu u vino, ako nije problem.» Ne, bio je zahvalan na vinu u bačvama i nije ni na trenutak pomislio da bi se moglo dogoditi da u bačvama ne bude vino. I bilo je!

A sada pogledajte sebe. Pogledajte tog malog sebe skučenog u tom malom krhkom tijelu s malim ograničenim mislima o sebi, svijetu i svemiru. Vjerojatno se ne osjećate kao svemogućí Bog, zar ne? Pretpostavljam da je tako jer inače ne biste čitali ovu knjigu. Možda smatrate da je život bio nepravedan u nekom aspektu Vašeg života ili se barem poistovjećujete s nekim ograničenim pojmom sebe. U najmanju ruku ste i dalje vezani za tijelo i ovaj planet na neki način jer inače ne biste bili tu u svom kauču i čitali ovu knjigu, ma koliko visoko na razini svijesti bili. Znam, i ja sam tu. Iako ovo sve pišem i sve ovo znam, evo me i dalje skupa s Vama na ovom istom planetu. Tu smo gdje jesmo i lijepo nam je. Uživamo! Da nam nije lijepo ne bismo bili tu, otišli bismo kao što smo i došli. Da, možemo reći da nam je ružno, ali opet nas nešto drži.

Sada pogledajte svoju maštu i ocjenite je na skali od 1 do 100. Jedan je da uopće nemate mašte, ali baš ništa. Sto je da imate mašte koliko i sam Stvoritelj koji se iz ničega sjetio napraviti sve što vidimo i ne vidimo.

Ne tražim da ocijenite sebe Boga, nego sebe čovjeka. Kada sam se išao ocijeniti na ovoj skali, prvo sam sebi poželio dati 50, ali sam onda malo bolje razmislio. Nikada nisam imao lažnu skromnost pa sam se vjerojatno zanio s prvom ocjenom. Ako iskreno sagledam cijeli život mislim da mi je mašta negdje oko 5, a smatram se izrazito maštovitim.

Kako sada od 5 doći do 100? Kako proširiti svoju maštu do božanske razine ili barem do 10 ili 20? Dobro pitanje na koje ćemo odgovor dati na seminaru kada se vidimo!

Zaborav

Kako to da se svi mi ne sjećamo Sebe, da smo sam Bog? Zašto se samo neki sjećaju?

Stvoritelj je znao da individualizirane svijesti ne bi mogle toliko dobro glumiti uloge koje bi trebalo glumiti da se iskusi sebe kao ljubav i kao odsustvo ljubavi, kao dobrotu i kao odsustvo dobrote i sve ostalo što se imalo za iskusiti. Gluma bi bila providna i lažna jer bi svijesti uvijek znale tko su i što su.

Tada se dio Sebe koji se odvojio sjetio da bi bilo najbolje zaboraviti tko je. Kada zaboraviš tko si onda ne moraš glumiti. Tada si potpuno uživljen u ulogu koju si si odredio. Da bismo sebe iskusili kao Ljubav trebali smo doživjeti odsustvo ljubavi, a to nismo mogli odglumiti. Bilo bi nemoguće odglumiti odsustvo sebe jer je nemoguće biti bez Sebe. Nemoguće je zapravo ne biti svoj, ali je moguće misliti da nisi svoj! Zato smo morali zaboraviti tko smo.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Neki od nas su se odlučili žrtvovati i biti oličenja nedostatka ljubavi kako bi drugi mogli doživjeti sebe kao oličenja čiste ljubavi. Neki od nas su odabrali biti debeli kako bi se drugi mogli iskusiti kao mršavi, i obratno. Neki su odabrali biti bolesni i bogalji kako bi drugi, poput Majke Tereze, mogli sebe doživjeti kao nesebično služenje i nesebično davanje. Neki su se žrtvovali i odabrali činiti zlo kako bi drugi mogli iskusiti ljepotu oprosta.

Većina nas rođenih na Zemlji rodili smo se u zaboravu kojeg smo sami izabrali prije stvaranja svemira. Izabrali smo zaborav kako bismo se mogli iz početka sjetiti tko smo i nanovo puknuti od sreće. Problem je nastao kada smo se previše uživali u svoje uloge i više nismo pitali i tražili tko smo. Zbog toga smo se rađali iznova i proživljavali posljedice svojih odluka i djela. To je kao da Brad Pitt i Angelina Jolie završe snimanje svog filma Mr. & Mrs. Smith i onda se nastave ponašati kao gospodin i gospođa Smith zaboravljajući da su zapravo Brad i Angelina. I onda se još usput poubijaju jer je to dio scenarija. Da se to dogodi ljudi bi rekli da su poludili, da su sišli s uma ili ostali bez pameti. Moj prijatelj bi rekao da nisu sišli s uma nego je um jedino što im je ostalo. Kada je um jedino što ti ostane onda si stvarno zabrijao u potpunosti zaborav onoga tko i što zapravo jesi.

Volim usporediti Svijest (vrhovni intelekt) i um sa sunčevim i mjesječevim sjajem. Mjesec je uistinu lijep. Evo dok pišem ovo gledam kroz prozor divni puni mjesec nisko na nebu. Tako je veličanstvo i miran i tako je prelijepa mjesčina na površini noćnog mora. No on svoju ljepotu i svoj sjaj duguje suncu. Mjesječev sjaj nije ništa drugo doli odsjaj sunčevih zraka. Mjesec nema svoj sjaj, on je hladna mračna stijena u mračnom svemiru u orbiti oko Zemlje. Bez sunca nema

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

mjesečevog sjaja, a bome ni prelijepe mjesečine na površini noćnog mora. Bez svijest i duha um je samo mrak u mraku. Um svoj odsjaj duguje vrhovnom intelektu i počiva na njemu. Koliko god veličanstvena i predivna mjesečina bila, ona je i dalje samo odsjaj nevjerojatno veličanstvenijeg sunca. Koliko god veličanstven i predivan bio nečiji um, on je i dalje samo odsjaj nevjerojatno veličanstvenije duše i Svijesti na kojoj počiva.

Izgleda da je kritična masa ljudi na ovom planetu postala opijena mjesečinom zaboravljajući da je to samo blijedi odsjaj onog istinskog izvora. To se nije dogodilo samo pojedincima, već i društvenom ustroju, obrazovnom sustavu, društvenim vrijednostima, znanosti, medicini, industriji, graditeljstvu, transportu, prehrani i gotovo svakom dijelu ljudske aktivnosti. Um je postao centar vrijednovanja svega, a muška energija je preuzela dominaciju nad potrebnom prirodnom ravnotežom sa ženskom energijom. Pogledajte samo falične nebodere koji u tisućama strše u svim svjetskim gradovima kao ponosni dokaz napretka i razvoja nacija.

Svi su zaboravili tko zapravo jesu i poistovjetili su se s ulogama koje glume toliko da sve uzimaju osobno, sve i svašta ih pogađa, sve ih ljuti, sve ih uznemiruje, sve ih deprimira, sve ih rastužuje te ne vide smisao u ničemu. Pa jasno da ne vide smisao u nečemu što je prolazno i što nije stvarno. Kada tražiš smisao u prolaznome onda jasno ideš putem razočarenja.

Scenarij i gluma nisu smisao, oni su igra da nam prođe vrijeme i da iskusimo sve što smo poželjeli iskusiti. Iz perspektive dvojnosti (relativnosti), Stvoritelj je scenarist i redatelj, svijet je scena, a individualne duše su glumci,

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

radnici u kazalištu i gledatelji. Gledano iz perspektive apsoluta, Bog je scenarist, redatelj i producent kazališne predstave u božjem kazalištu napravljenom od boga u kojem glumi bog i čiju predstavu gleda bog. Svejedno je kakav je scenarij. Svejedno je kakav je redatelj. Svejedno je kakva je scena i kakvo je kazalište. Svejedno je kakvi su glumci. Svejedno je kakva je publika. Svejedno je jer je sve jedno. U biti je sve jedno i zato je svejedno.

Svetost života na planeti

Život nema unaprijed zadani smisao. Smisao života je dati smisao životu.

- Ken Hudgins

Život na planeti Zemlji je uistinu svet. Dopušta nam da se sjetimo tko smo i da doživimo ekstazu, najveći mogući orgazam ponovnog sjedinjenja u Jednoti. Sada je prilika da zaustavite beskonačni ciklus rađanja i umiranja i da aktivno radite na otkrivanju svoje prave prirode. Čovjek je biće koje se sastoji od tijela, uma i duha. Tijelo je vozilo koje udomljuje božansku svijest koja ga koristi da bi iskusila Sebe. Vi ste ta svijest.

U raznim tekstovima sam se upoznao sa činjenicom da je ogromna stvar roditi se baš na Zemlji. Ovo je uistinu poseban planet i ova se prilika ne bi trebala samo tako protratiti. Ono što privlači duše ovamo i razlog što se i bića na visokim razinama svijesti mole za priliku da se rode ovdje je to što je ovo planet slobodnog izbora. Mi to interpretiramo kao slobodnu volju, ali se zapravo radi o slobodi izbora.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Slobodnu volju bi bilo jako teško odrediti jer se uvijek možeš pitati jesi li nešto odlučio koristeći svoju slobodnu volju u tom trenutku ili si prije rođenja odredio da ćeš u toj situaciji odlučiti na taj i taj način. Razmišljajući tako samo bi se zapleo u nečemu što bi sličilo na pitanje što je bilo prije, kokoš ili jaje.

Sloboda izbora, u drugu ruku, znači da u svakom i baš svakom trenutku imaš slobodu izabrati između raznih mogućnosti koje ti se nude, a one su bekonačne. Taj izbor možeš napraviti u svijesti ili u nesvijesti, odnosno koristeći se intelektom i sposobnošću razlučivanja na razini duše ili koristeći se samo ograničenim umom. U svakom slučaju imaš slobodu izabrati. Koji alat koristiš će odrediti i kvalitetu izbora.

Nikakve okolnosti, nikakva prošlost, nikakvo loše djetinjstvo, nikakav propali brak, nikakava bolest, nikakav bijedni posao Vas ne može spriječiti da u trenutku kada je potrebno napravite izbor i donesete odluku koja će Vam promijeniti život. Pošto je **Život jednako Bog na djelu** to znači da svojim izborima i odlukama mijenjate i iskustvo samoga Boga. Prirodno, jer Vi jeste taj Bog. Vaše je urođeno pravo i dužnost da donosite odluke i izbore koji će doprinijeti Vašem iskustvu sebe u najdivnijoj verziji. Ne dopustite da Vas išta iz Vašeg okruženja ili prošlosti spriječi u tome.

*Yesterday is History, Tomorrow is a Mystery.
Today is a Gift, that is why we call it the Present.
- Sathya Sai*

Ono što će Vas utješiti je činjenica da ste sve mogućnosti već izabrali i proživjeli tako da ne možete pogriješiti. Kada ste

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

suočeni s izborima i odlukama u životu budete svjesni da ste već izabrali i proživjeli baš svaku od mogućnosti, i A i B i C i D i svaku drugu. Sve ste to izabrali i proživjeli zato što jedino vrijeme koje postoji je Sada pa sve što se dogodilo, što se događa i što će se dogoditi uvijek se događa u jedinom vremenu Sada i na jedinom mjestu Ovdje.

Shvatiti pravu prirodu svog bića znači imati priliku zapravo poboljšati svoj život. Kada znate da niste samo tijelo i da niste samo um i razum, možete svoj život živjeti u skladu s vrhunskom istinom o sebi. Možete živjeti bez straha, bez ograničenja, bez grižnje savjesti, bez muke i patnje.

Prihvatite da ne morate više patiti. Prihvatite da ste vrijedni beskrajne bezuvjetne ljubavi, baš takvi kakvi jeste. Zaslužujete svu ljubav svemira bez obzira na sve. I ne samo Vi, već i svi ostali. Sama činjenica da ste se prihvatili odvojiti od Sebe te da ste bezgraničnost svog bića mijenjali za skućenost ovog malog tijela, dovoljna je žrtva sama za sebe. Daljnju žrtvu nitko ne traži, barem nitko izvan Vas samih. Da nikada više ne izađete iz kuće i da cijeli život provedete koristeći socijalnu pomoć i trpajući smeće u sebe, već ste zaslužili bezuvjetnu božju ljubav i ona Vam neće biti uskraćena. Uspijete li sebi dopustiti tu jednu istinu već smo napravili prvi veliki korak. To je zapravo najvažniji korak u transformaciji svog života. To je korak primarne ljubavi, samopouzdanja i vrijednovanja života.

Bog nema očekivanja vezano za vaš život i svejedno mu je kako ćete ga živjeti. On poznaje lakše, sretnije i ljepše načine za provesti život, ali ih neće nametati jer ne sudi između lošeg i dobrog niti vam ikada želi oduzeti pravo na slobodu izbora. Stoga, ljubav Apsoluta vam je zagarantirana.

Rezervirajte svoje mjesto na www.uspjesanzivot.com

Ponavljajte si to na glas dok vam se ne utisne u um i biće. Dok se tuširate, dok šetate, dok vozite auto ili biciklu, dok kuhate ili radite intonirajte na glas: **BOŽJA LJUBAV MI JE ZAGARANTIRANA BEZ OBZIRA NA SVE JER JEDNO SAM S BOGOM, A BOG JE SVE.**

Iskoristite alat intonacije i pjevanja koji je bio naš primarni alat stvaranja svijeta. Sjetit ćete se da sam napisao kako smo prvo osmislili, odmaštali i na kraju otpjevali kreaciju svemira. Uistinu smo to tako napravili. Svi sveti tekstovi govore kako je u početku bio zvuk, vibracija ili glas. Biblija na originalnom armenskom kaže «u početku bijaše zvuk, i zvuk bijaše od Boga i zvuk bijaše Bog.» U prijevodima na grčki pa na slavenski došlo je do izmjena jer su određene riječi označavale više značenja pa je na kraju ispalo da je u početku bila «riječ». To nije krivo, ali zvuk je puno bliže onome što se stvarno dogodilo. U Rg Vedi, najstarijem poznatom pisanom dokumentu na planetu, također govore o primarnom zvuku Om, ili Aum, koji je u nas poznat kao Amena.

I dan danas svemir vibrira tim zvukom u pozadini. Zvuk je snažan alat. Visoki svećenici u starom Egiptu su zvukom pomicali predmete i mogli ubiti čovjeka pogađajući točne frekvencije koje utječu na objekte u svijetu oko nas.

I zato još jednom naglašavam da počnete sebi pjevati istinu o sebi: ***Božja ljubav mi je zagarantirana bez obzira na sve jer jedno sam s Bogom, a Bog je sve.***